

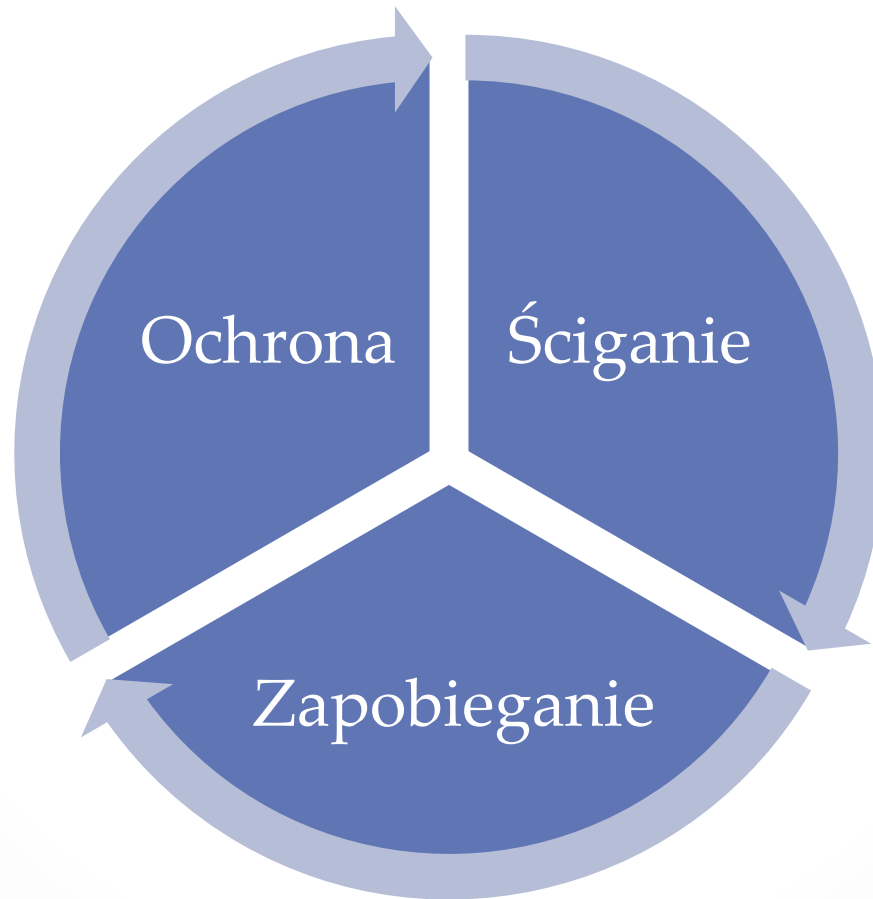
Konwencja Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej

*Katarzyna Wolska-Wrona
Biuro Pełnomocniczki Rządu do Spraw
Równego Traktowania*

Postęp prac nad Konwencją

- 2009 – 2010 r. prace Komitetu *ad hoc* CAHVIO ds. zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej,
- 15 maja 2011 r. otwarcie Konwencji do podpisu,
- Stan na 14 listopada 2013 r.:
 - Konwencję podpisało 31 z 47 państw Rady Europy (w tym 20 z 28 państw członkowskich UE),
 - Konwencję ratyfikowało 7 państw: Albania, Austria, Czarnogóra, Portugalia, Turcja i Włochy.
- Rzeczpospolita Polska podpisała Konwencję w dniu 18 grudnia 2012 r.

GŁÓWNE OBSZARY REGULACJI KONWENCJI STAMBULSKIEJ

Artykuł 12 - Zobowiązania ogólne

- 1.** Strony podejmą działania niezbędne by promować zmianę społecznych i kulturowych wzorców zachowań kobiet i mężczyzn w celu wykorzenienia uprzedzeń, zwyczajów, tradycji oraz innych praktyk opartych na idei niższości kobiet lub na stereotypowych rolach kobiet i mężczyzn.
- 2.** Strony przyjmą niezbędne regulacje prawne i inne środki by zapobiegać wszystkim formom przemocy objętym zakresem niniejszej konwencji, popełnianych przez osoby fizyczne lub prawne.
- 3.** Przy podejmowaniu wszelkich działań zgodne z postanowieniami niniejszego rozdziału uwzględnia się i zaspokaja specyficzne potrzeby osób narażonych na przemoc ze względu na szczególne okoliczności oraz należy mieć na względzie prawa człowieka wszystkich ofiar.
- 4.** Strony podejmą działania niezbędne by zachęcać społeczeństwo, zwłaszcza mężczyzn i chłopców, do aktywnego udziału w zapobieganiu wszystkim formom przemocy objętym zakresem niniejszej konwencji.
- 5.** Strony czuwają, by kultura, zwyczaje, religia, tradycja lub tzw. „honor” nie były uznawane za usprawiedliwiające akty przemocy objęte zakresem niniejszej konwencji.
- 6.** Strony podejmą działania niezbędne by promować programy i działania na rzecz pełnego wzmocnienia kobiet.

Artykuł 14 – Edukacja

1. Strony podejmą, gdy to właściwe, niezbędne działania by wprowadzić do programów nauczania na wszystkich etapach edukacji, dostosowane do etapu rozwoju uczniów treści dotyczące równości kobiet i mężczyzn, niestereotypowych ról społeczno-kulturowych, wzajemnego szacunku, rozwiązywania konfliktów w relacjach międzyludzkich bez uciekania się do przemocy, przemocy wobec kobiet ze względu na płeć oraz gwarancji nienaruszalności osoby.

2. Strony podejmą niezbędne działania by promować zasady, o których mowa w ustępie 1, w ramach nieformalnego uczenia się, w ramach działalności sportowej, kulturalnej i rekreacyjnej oraz w mediach.

Artykuł 13 – Podnoszenie świadomości

- 1.** Strony promują lub realizują, regularnie i na wszystkich szczeblach, programy na rzecz podnoszenia świadomości, w tym we współpracy z krajowymi instytucjami ochrony praw człowieka oraz instytucjami do spraw równego traktowania, społeczeństwem obywatelskim i organizacjami pozarządowymi, szczególnie z organizacjami kobiet, gdy to właściwe, w celu podniesienia świadomości oraz lepszego rozumienia przez społeczeństwo różnych przejawów wszystkich form przemocy objętych zakresem niniejszej konwencji, ich wpływu na dzieci, a także potrzeby zapobiegania przemocy.
- 2.** Strony zapewnią szerokie rozpowszechnianie informacji na temat dostępnych rozwiązań w zakresie zapobiegania aktom przemocy objętym zakresem niniejszej konwencji.

Artykuł 15 – Szkolenie specjalistów

1. Strony zapewnią lub zreorganizują odpowiednie szkolenie osób mających zawodowy kontakt z ofiarami lub sprawcami wszystkich aktów przemocy objętych zakresem niniejszej konwencji. Szkolenia dotyczyć będą zapobiegania oraz wykrywania aktów przemocy, równości kobiet i mężczyzn, potrzeb i praw ofiar przemocy oraz sposobów zapobiegania wtórnej wiktymizacji.

2. Strony zachęcają, by szkolenie, o którym mowa w ustępie 1, obejmowało kwestie skoordynowanej międzyinstytucjonalnej współpracy umożliwiającej wszechstronne i odpowiednie rozpatrywanie zgłoszeń przypadków przemocy objętych zakresem niniejszej konwencji.

Artykuł 16 - Programy zapobiegawcze i programy leczenia

- 1.** Strony przyjmą niezbędne regulacje prawne i inne środki ustanawiające lub wspierające programy mające na celu nauczenie sprawców przemocy domowej przyjmowania zachowań zakładających nie stosowanie przemocy w relacjach międzyludzkich, tak by zapobiegać kolejnym aktom przemocy oraz zaniechać uciekania się do agresywnych wzorców zachowań.
- 2.** Strony przyjmą niezbędne regulacje prawne i inne środki ustanawiające lub wspierające programy leczenia zapobiegające recydywie sprawców przestępstw, zwłaszcza sprawców przestępstw na tle seksualnym.
- 3.** Podejmując działania, o których mowa w ustępach 1 i 2 Strony będą czuwać, aby bezpieczeństwo, wsparcie i poszanowanie praw człowieka ofiary miało pierwszorzędny charakter oraz by, gdy jest to właściwie, programy te były ustanawiane i wdrażane w ścisłej współpracy z wyspecjalizowanymi jednostkami zapewniającymi wsparcie ofiarom.

Artykuł 17 – Udział sektora prywatnego i mediów

1. Strony zachęcać będą sektor prywatny, sektor technologii informacyjnych i komunikacyjnych oraz środki masowego przekazu, z poszanowaniem wolności wypowiedzi i niezależności tych sektorów, do brania udziału w opracowywaniu i wdrażaniu odpowiednich strategii, a także w ustalaniu wytycznych i zasad wewnętrznych, w celu zapobiegania przemocy wobec kobiet oraz wspierania poszanowania ich godności.

2. We współpracy z sektorem prywatnym, Strony będą rozwijać i promować wśród dzieci, rodziców oraz wychowawców umiejętności jak poruszać się w środowisku informacyjnym i komunikacyjnym, które umożliwia dostęp do poniżających treści o charakterze seksualnym lub dotyczących przemocy, które mogą być szkodliwe.